

толкова малко войски, че настъпателните дѣйствия вѣнъ отъ нейнитѣ прѣдѣли, въ съсѣднитѣ страни, били еднакво вѣрдни, опасни и слѣдователно невъзможни както съ всички тѣ сили, тъй и съ часть отъ тѣхъ, — и оставало само внимателно да се отбраняватъ границитѣ на Галлия и да се прѣпятствува на съсѣднитѣ народи да нахлуватъ въ тѣзи страна или да даватъ помощъ на жителитѣ ѝ. Съ една дума — Цезарь трѣбовало, дѣйствувайки вжтрѣ въ Галлия настъпателно, на прѣдѣлитѣ ѝ да се ограничи единствено съ отбрана и да не помислюва за настъпателни дѣйствия вѣнъ отъ нейнитѣ прѣдѣли. Но честолюбие то му взело върхъ надъ благоразумието и прѣдпазливостта, и слѣпо вѣрующъ въ щастие то си, той турилъ намѣрението си въ изпълнение: прѣминалъ прѣзъ Рейнъ и извършилъ 18-дневенъ походъ противъ германцитѣ, който нѣмалъ обаче никакъ въ важенъ и полезенъ за Цезаря резултатъ и е забѣлжителенъ само съ направата на единъ мостъ отъ Цезаря на Рейнъ. По думитѣ на Цезаря, той отказалъ на убиянитѣ да приеме прѣдложенитѣ отъ тѣхъ кораби, тъй като намиралъ такъвъ родъ прѣминуване на рѣката *несогласно съ личното негово и на римския народъ достойнство*, прѣдпочиталъ да прѣмине по постояненъ мостъ, колкото и трудна да била направата му. Но нѣма съмнѣние, мислимъ, че истинската причина била прѣдпазливостта, твърдѣ благоразумна и похвална: тъй като очевидно е, че постоянния мостъ можалъ много по добръ да обезпечи, и едновременно прѣминуване на значителна часть отъ войскитѣ на дѣсния брѣгъ на Рейнъ, и отстъпленieto ѝ на лѣвия, и настъпателнитѣ и отбранителни, по желание, дѣйствия на една и на другия брѣгъ, отколкото прѣминуванетоъ съ кора-

би, което позволявало да се прѣкарватъ войскитѣ и да се въведатъ въ бой само въ малки части, и главно — че подобно прѣминуване било крайно ненадѣжно и даже опасно, особенно въ случай на несполука и отстъпление: защото галлитѣ можали да завладѣятъ корабитѣ и да отрѣжатъ Цезаря отъ Галлия. Цезарь не искалъ тъй сжщо да прѣминува прѣзъ Рейнъ и по мостъ на кораби, понеже се боялъ да не го развалятъ галлитѣ или да го скѣса водата. За това той направилъ при сливането на р. Мозелла съ Рейнъ¹⁾ мостъ на свай, направата на който той описва много подробно и много се гордѣе съ нея, а Плутархъ и другитѣ древни писатели въсхваляватъ този мостъ, като чудо, макаръ дѣйствително да заслужа удивление само обширността, трудността и скоростта, въ тогавашно време, на подобенъ родъ работи, които римския полководецъ, любимъ отъ войскитѣ си, можалъ да извършва чрѣзъ тѣхъ. А самото устройство на моста нищо особенно удивително не прѣдставлява. Моста билъ направенъ, по тогавашното време и обстоятелства, твърдѣ скоро, именно — всичко въ 10 денонощия, и прикритъ отъ двѣтѣ страни съ прѣдмостни укрѣпления. Като миналъ прѣзъ Рейнъ и оставилъ въ прѣдмостнитѣ укрѣпления силни гарнизони (войскови отряди), Цезарь тръгналъ съ армията къмъ земитѣ на сикамбитѣ. По пътя за тамъ, при него дошли пратеници отъ нѣкои племена, които искали миръ и приятелство съ него; той ги приелъ благосклонно и поискалъ заложници. А сикамбитѣ, заедно съ спасившата се при тѣхъ

¹⁾ На мѣстото гдѣ то послѣ билъ града *Конфлюенция* (Confluentias, Confluentes), днесъ Кобленцъ, а не въ *Бингей* (днесъ Вингенъ) и не въ *Могонциакъ* или *Могунция* (днесъ Майнцъ), както нѣкои прѣдполагатъ.